

הדלקת נרות שבת 18:55
צאת השבת 20:05
ר"ת 20:44
הזמנים לפי אופק נתיבת

י"ל בניה"ק נתיבות תוב"א
ק"ב 408
נועם השבת

עלון שבועי 408
פרישת אמוך
הפטרה: "והכהנים הלויים" [יחזקאל מד']
מסכת אבות פרק ד'

חידוש פטרה

"ושמרתם מצוותי ועשיתם אותם אני ה'"
[יט"ב]

פירש הגאון רבי צבי דידי צ"ל מטבריה, בספרו הגדול "ארץ צבי":

חז"ל אמרו כי מי שמצפה וממתין למצווה אימתי תבוא לידו ואקיימנה, מעלה עליו הכתוב כאילו קיימה בפועל, ונותנים לו שכר מושלם על כך.

וזהו שנאמר "ושמרתם מצוותי" היינו ציפייה, כמו "ואביו שמר את הדבר" שפירש רש"י שם: היה ממתין ומצפה מתי יבוא - ועל ידי זה מעלה עליו הכתוב כאילו "ועשיתם אותם", ו"אני ה'" נאמן לשלם שכר!

אשר לא יבא ויבא

«כל הרבנים והשיעורים שבעולם» כל השפוח
בטלפון 111!
מסמיקים 3252 אה הצמון!!!
מתקשרים ושוועים דברי תורה!
03-617-1115

גם אתה יכול להיות מוכה הרבים!!!
באפשרותך לקבל את העלון במייל מדי שבוע ולהדפיס כמה עותקים שתצרכה ולהפיץ לחבריך ולזכות גם אותם בד"ת לשולחן שבת:
Sh606marom@gmail.com

24 סדר היום...

כאילו וממש...

כל עם ישראל קדושים, מי פחות ומי יותר. אנחנו, מכל מקום, ודאי הננו מושלמים. והראיה: שאנו כה שאננים...

הגאון הקדוש רבי יחיאל מאיר מאוסטרובצה צ"ל צם ארבעים שנה ברציפות, אכל מעט בלילות. הוא לא חשב עצמו מושלם...

חסידיו ביקשו לשכנעו שיאכל ולא עלה בידם. אמרו לו: "ישתתף רבנו בסעודת פדיון הבן, שהאר"י הקדוש כתב שנחשבת היא כפ"ד תעניות, וירויח מכל צד: גם יאכל וגם כאילו התענה. ולא תענית אחת, אלא שמונים וארבע!"

נענה ואמר: "דעו, כי יש עבירות בפועל, כעבודה זרה ושפיכות דמים ויש עבירות של 'כאילו': כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה, וכל הכובש שכר שכיר כאילו שפך דמים. ובכן, על עבירות של 'כאילו', די אם יאכל האדם בסעודת מצוה ו'כאילו' צם. אבל מי שעבר עבירה ממש, חייב לצום ממש..."

וכלפי מה הדברים אמורים? כשם שיש עבירות של 'כאילו' יש גם מצוות 'כאילו': התפילות הן במקום קרבנות ולימוד ענייני קרבנות נחשב כהקרבנות. המקבל ייסורים באהבה כמקריב קרבן ותלמוד תורה גדול מקרבנות. המשמח חתן כמקריב קרבן תודה והמהנה תלמיד חכם מנכסיו כמקריב תמידין.

ועם כל אלו, בסיום התפילה אנו מבקשים שייבנה בית המקדש במהרה בימינו ואין אנו מסתפקים בתפילה שבמקום קרבן... כי אנו רוצים בית המקדש ממש...

להצלחת נעם ישראל: גם אני! "מקבל על עצמי שלא לדבר כלל!!! בשעת התפילה וקריאת התורה"

העלון מוקדש לעילוי נשמת מורי רבי הצדיק רבי דוד ברוך צ"ל ל"ב"ר עמוס שליט"א
תהא נשמתו צרורה בצרור החיים, אמן!

מאת הרב משה שניידמן

גדולי ישראל, והפטם:

רבי אברהם שמחה הורביץ
מברנוב צ"ל
(טו' אדר תרע"ו)

מגדולי האחרונים, דרשן מפורסם ומחבר ספרים נודעים. נולד בעיר לונטשיץ שבפולין וממנה כינויו. למד אצל המהרש"ל, אותו העריץ וכתב עליו: "הגאון הגדול מוהרש"ל, אשר כמעט כל הגדולים בזמננו הם תלמידיו ומימיו שותים".

לעת זקנתו של המהר"ל, שימש על מקומו כרבה של העיר פראג.

כל ימיו הרביץ תורה לרבים והתנגד לדרך החידוד והפולפול שהיה נהוג בזמנו בפולין, וכן לא היתה נוחה דעתו מהמלמדים שלומדים מדי שבוע את תחילת הפרשה ומדלגים על השאר, ולא לומדים את החומש כסדרו וגם מדלגים אחר כך על לימוד המשנה.

מגדולי תלמידיו היו ה"תוספות יום טוב" ורבי **שפטל בן השל"ה**.

ספריו הנודעים נודעו לנכסי צאן ברזל בעולם התורה וביחוד הספרים "כלי יקר" על התורה שנדפס במהדורות רבות, ו"עוללות אפרים" דרשות על המועדים ועיתות השנה. שאר ספריו הם: "עיר גיבורים", "שפתי דעת", "אורח לחיים", "עמודי שש" כולם ספרי דרוש, "פתיחות שערים", ובכתב יד נותר הספר "רבבות אפרים" על התורה.

בדרושו מושקעים פרושים נפלאים שהעותקו בספרי דרוש רבים.

את הפסוק "ויסרת אתכם אף אני" הוא מפרש, שאף אני הקב"ה שרוי בכיכול באותו צער של בני ישראל, בבחינת "שכינתא דגלותא".

על הצפרדעים שבמצרים הוא כותב, שאלו שנכנסו לתנורים נותרו בחיים בגלל שמסרו עצמם על קידוש ה'.

ואלה המשפטים

[מואמר החכם]
" מוטב להתפלל בלב נטול מילים - מאשר במילים נטולות לב..."

ניתן לקבל במייל גם את כל העלונים שכבר מוכנים לשתתף בהבות כדי להדפיס בבית/בעבודה ולהלך לחברים...

במחשבה שניה...

"אתם החרדים..."

אין אחד שלא שמע את צמד המילים הללו... זה יכול להיות בתור בסופר, אם מישהו עם חזות חרדית עקף בתור מיד יקום איזה גלוי ראש ויאמר "אתם החרדים... תמיד עוקפים בתור!" כאילו אנחנו נמצאים כל היום בסופר ומחכים מתי לעקוף אנשים...

אבל עכשיו ברצינות, נכון, אין אנו אמורים להתייחס לכל אמירה שנאמרת כלפינו, אך מוטלת עלינו החובה לקיים את הנאמר בפרשתינו **"ונקדשתי בתוך בני ישראל"**.

שבכך אנו צריכים לעשות קידוש ה' בכל מקום ומצב. אם זה בתור בסופר, אם זה בטיוול או אם זה כשהולכים ברחוב, צריך פשוט להיזהר. לא לזרוק פסולת ברחוב, לא לעבור ברמזור אדום [חוץ מה"נשמרתם"], כי תמיד יהיה איזה מישהו שיסתכל ויגיד "הדתיים האלה, תמיד מלכלכים את הרחוב". או איזו גברת מצוברחת שתגיד "החרדים האלה, תמיד עוברים באדום..."

תשאלו פעם חייל שהיה במבצע "צוק איתן" וכדו', תשאלו אותו איך הוא הרגיש בתוך שכונה עזתית, איך היה לו פחד שמאחורי כל פינה יצוץ איזה מחבל צמא דם, ואיך כל מכונית חונה עלולה להפוך ל"מכונית תופת". ואיזה פח אשפה שעלול להיות ממוולכד... הפחד שמאיזה חלון בבניין ממוול יצוץ צלף עם כוונת, הפחד הוא מכל דבר קטן שנמצא שם.

פחד כזה אמור להיות לנו כשאנו הולכים ברחוב, פחד שלא לעשות חילול ה'...

וכמוכן שקידוש ה' הוא מצוה גדולה שאין כמוה שעליה נאמר "ישראל אשר בך אתפאר..."

שעת לימוד תורה בשבת שווה x 1,000 !!!

לעילוי נשמת: מורי ורבי ר' דוד ב"ר עמוס צ"ל. מיטאל בן רבקה, דוד חי בן דובנא, ר' ישראל ב"ר שלמה זוסק הלוי שני, יוסף בן רות, יאצנט זינגר בת רחל, יונה ב"ר בן אסתר, ששהה בת ימינו ממלכת שושנה בת אסתר, יחזקאל בת ליה, יוסף בן איש, שמעון בן ברוך קר, ר' דוד בן יחזקאל, רות שני בת נעמי למה בת אסתר ב"א, אברהם ארצי בן מלמה, סימח בת יוסב, אליהו שור בן חנה, וסם הלום נתן בן מלמה ת.ב.צ.ב. עם שאר נטורי ישראל, אמן לרש"י ר' בצלאל בן מיל טוב, יהונתן בן דובנא, רייסל בת דובנא, חיה בת נחמה בת מתי, פוסס בן אסתר, סילימבת מו"ה בתחש"א אמן לרש"י ר' בנימין בן מלמה, רחוקה בת עליה, עמיאל בן מיל לוח"י שני בן רישת, מאיר עמנואל יואי בן רות, ששה בן ששה, אברהם בן פאני, יצחק בן פאני, מאור בן חיה ולמלח: לאה בת אורה, שלמה בן רחל, שילת בן לאה, מלאכי בן לאה, רחל בת אסתר ובי"ב אורה בת לאה ובי"ב ליה קלה בת אורה.

ולצאת ישראל בן ציפורת וב"ב וכל הקוראים, המפיצים התורמים והמקיימים ובני משפחותיהם ברו"ה!
@ לקבלת הגיליון במייל: Sh606marom@gmail.com
שימו לב

הפינגווין...

החורף אמנם כבר מאחורינו, אך ישנו מקום בעולם באוקיינוסים ובחופי אזורים קרים בחצי הדרומי של כדור הארץ שבהם חיים סוג של ציפורי ים הלא הם "הפינגווינים". הפינגווינים הם עופות ים נטולי כושר תעופה. ישנם 6 סוגים של פינגווינים המתחלקים ל-18 מינים. המין הגדול ביותר הוא ה"פינגוין הקיסרי" שמשקלו מגיע לכ-30 ק"ג וגובהו כ-90 ס"מ. משקל המינים הקטנים יותר הם 2-5 ק"ג, וגובהם מגיע עד 30 ס"מ.

לפינגווינים יש גחון לבן וגב שחור חום. גופם מתאם להליכה על שתי הרגליים ולשהייה ממושכת במים. גופם דמוי סירה ורגליהם הקצרות מציידות בקרומי שחייה. כנפיהם דומים לסנפירים צרים המאפשרים להם שחייה מהירה אחרי טרף או כדי להימלט מטורפיהם בניגוד לשחייה המהירה, הליכתם כבדה ועמידתם זקופה. גופם מסכה נוצות קצרות. פלומת הנוצות הצמודה לגופם, וכן השכבה העבה של שומן תת-עורי - מאפשרות להם להתקיים בתנאי קור קיצוניים.

מזונם העיקרי הוא דגים.

הפינגווינים בונים את הקן שלהם על פני היבשה, ישנם הבונים אותם על הקרקע, אך הפינגווינים החיים באנטרקטיקה אינם בונים קן כלל מפני שקר שם מאוד, הם שומרים את הביצה על גב הרגליים שלהם בתוך קפל עור.

אוצר הפלאות

סכין שיהודי נהרג על ידה - נחשבת ככלי שרת ונקברת עימו...

"ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדישכם" [כב, לב]

בספר חסידים כתב וזה לשונו: "סכין אחד מצאו בקבר של הרוגים שנהרגו על קידוש ה', ואמר החכם במקום תשימו אותו ולא תעשו בו מלאכה ואל יהנו ממנו". וכתב הגאון רבי מאיר אריק זצ"ל בהגותו על ספר חסידים שם, שהסכין שהרג בו על קידוש ה' דינו ככלי שרת ולכך אסור בהנאה.

חידוש פלא כתוב בשו"ת 'שאלת יעבץ' בראובן שקנה סכין מתליין שהרגו בו אדם האם ראוי לעשות ממנו סכין לשחיטה. וכתב היעב"ץ, שאף הבשר שנשחט בסכין זה יהיה אסור בהנאה, שכן סכין של הרוגי בית דין נקבר עם הנהרג כדאמרין במסכת סנהדרין.

שלוש מחמאות...

שדכן נכנס אצל כפרי אמיד והציע לו שידוך לבנו: בתו של כפרי פלוני.

נעלב הלה והגיב ברוגז: "איך אתה מעזי להציע לי בת של כפרי פשוט?"

למחר בא אותו שדכן והצעה חדשה בפיו: בתו של הרב בעיר הקרובה.

קרנו פני הכפרי מרוב התלהבות:

"זהו שידוך נאה! אבל מה אמר הרב על כך?"

"הרב אמר לי בדיוק את אותן מילים שאמרת לי אתמול, כאשר הצעתי לך את בתו של אותו כפרי..."

וכשיו ברצינות, בימים אלו שבהם אנו נדרשים להקפדת יתר בבין אדם לחבירו, להאיר ולהסביר פנים לחבר לשכן לסביבה, ולמשפחה בפרט, שאנו שוכחים לפעמים שגם עליהם נאמר "זאהבת לרעך כמוך".

בואו נקבל על עצמנו שבל"ג לא יעבור יום אחד בלא שננתן לפחות 3 מחמאות לשלוש אנשים!

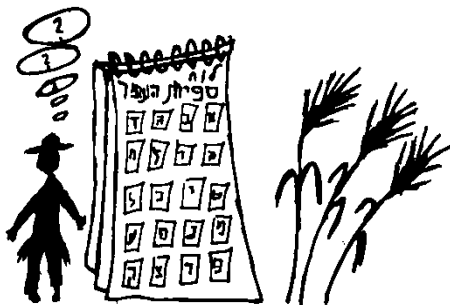
חפש ברשי"

מהי הכמות של השמן שהייתה בנרות המנורה בבית המקדש?

ציור בפרשה...

"וספרתם לכם מן אחרת השבת מיום הציאכם את עמך את ישראל ממצרים"

[כ"ג-כ"ד]

תיקונו של הכלב...

עיר הקודש צפת בימי האריז"ל היתה מלאה חכמים וסופרים, גאונים ומקובלים ופשוטי עם בהם רבים מגולי ספרד. אחד התושבים היה עשיר מופלג שהיה איש כשר וירא שמים אך היה חשוך בנים. רבות העתירו העשיר ואשתו להפקד בזרע של קיימא ולאחר שנים ארוכות נפלה בעיר הבשורה כי בביתו נשמעה פעיית בן זכר. לא היה קץ לשמחת האב המאושר ובחרת קודש עלה אל האריז"ל וכבדו לשמש כסנדק. קבל האר"י את הכבוד ונעתר לבקשה להשתתף גם בסעודת המצוה שלאחר הברית.

אוהבים רבים היו לאותו עשיר שהתפרסם בליבו הטוב ובידו הרחבה, אולם היה לו שונא מושבע שהיה שכנו וזה מכבר רחש שנאה עזה לעשיר שנבעה מתוך קנאה וצרות עין. עני ואביון היה האיש ומידותיו מושחתות ומגוננות. הוא לא היה מסוגל לראות בהצלחת שכנו העשיר וכל העת התנחם בכך שבית שכנו ריקם וקול צהלת תינוקות לא נשמע בו, אך באותו היום בו נתבשר על שמחתו של העשיר, דימה האיש כי עולמו חרב עליו.

בלב מלא שנאה כבושה ישב האיש בביתו וטכס עצות כיצד להפר את שמחתו הגדולה של שכנו. השנאה העבירה אותו על דעתו והחליט להפוך את השמחה לאלב עמוק שתקיף את העיר כולה. באין רואים, התגבש האיש אל בית שכנו ויצק בחשאי בקבוק רעל אל סיר הדגים הגדול שעמד על הכירה בחצר הבית ובו התבשלו דגים רבים לסעודה. אף אחד לא ראהו בכניסתו וביציאתו והוא שב לביתו ממתין לאסון הגדול שעתידי להתרחש בסעודה.

והנה הגיע יום הברית. אל ביתו המרווח של העשיר התכנסו ובאו נכבדי העיר, קהל קרובים וידידים ואף מקום העניים לא נפקד מהבית. כולם, חוץ מאותו שכן רע מעללים שהשקיף מחלון ביתו לראות את מפלת שכנו יחד עם הנאספים החפים מפשע. מכיון שזרזים מקדימים למצוות, התכון העשיר לערוך את ברית המילה השכם בבוקר והנאספים כולם התאספו בשעה הנקובה, אלא שנפקד מקומו של האריז"ל שהוזמן לשמש כסנדק. העשיר עמד כל העת בפתח הבית לראות אם האר"י הקדוש קרב ובא. השעות נקפו, הנאספים המתינו עד בוש ורבים מהם שבו לעיסוקיהם מחוסר פנאי ודמותו הנשגבה של האר"י עדין לא נראתה. השמש החלה לנטות מערבה, ורק לפנות ערב זמן קצר לפני החמה, הגיע האריז"ל אל הבית והחל חיש מהר בעריכת ברית המילה.

לתמיהת הנאספים על איחורו הגדול מיד לאחר הברית פתח בדבריו: "שמעו מה ארע עמי ומדוע אחרתי. השכם בבוקר עם יציאתי מביתי לכאן זינק אלי כלב והחל לנבוח. שאלתי אותו 'מי אתה ומה רצונך?' והלה השיב כי נשמה מגולגלת בו ומבקשת את תיקונה. 'איזו נשמה את?' שאלתי ולפילאתי השיב הכלב כי זו נשמת גיחזי משרת אלישע, שהצטרע לאחר ששקר לנביא שלא נטל מאומה מנעמן שר צבא מלך ארם, ועליו ושלושת בניו כתוב בפסוק 'וארבעה אנשים היו מצורעים פתח השער'. 'מדוע התגלגלת בכלב?' שאלתי את הנשמה וגיחזי הזכיר את דברי חז"ל שבשעה ששלח אותו אלישע להחיות את בן האשה השונמית, מסר לו את משענתו כדי להחיות בו את הילד ומכיון שלא האמין בכוחו של אלישע הניח בדרכו את המשענת על גבי כלב מת, והלה קם לתחיה. 'לא ידעתי', המשיך גיחזי, 'שבכך בטלתי את כח המטה ונגזר עלי באותה שעה להתגלגל בכלב ועד היום אין לי תקון...".

"נכמר לבי בקרבי ואמרת לגיחזי שאיני יודע תיקון אחר בעבורו אלא אם יסכים למסור נפשו בעד הכלל, אין הבל בעד מי העיקר שיקבל תיקונו בעד מסירות נפש, והוא השיב מיד כי מסכים לדבריי".

לפתע התפרצה משרתת אל החדר וקראה: "זה עתה הורדנו את סיר הדגים מעל הכירה ולחרדתנו קפץ לתוכה כלב ומרוב רתחת הדגים מת ביסורים, והדגים יצאו מכלל שימוש". בבהלה הביטו כל הנאספים זה על זה מתוך הבנה כי מהלך הדברים נשגב מבינת אנוש. חרדתם של הנאספים גברה כאשר נודע כי הדגים היו מורעלים בסם מות וכפשע היה בינם לבין מות ביסורים אילו לא היה הכלב פוסל את הדגים מאכילה. התברר אפוא כי גיחזי הקריב את עצמו למען הכלל ובכך זכתה נשמתו להגיע לתיקונה לאחר יותר מאלפים שנה. כשון הסערה, נערכה חקירה ועקבות הרשע התגלו. לאחר שהעמד לפני דיני צפת נשברה רוחו והתחרט על מעשהו הנפשע. הטילו עליו הדיינים סדר תשובה ושב ורפא לו.

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שניים מקרא ואחד תרגום!